

Arrest

nr. 39 239 van 24 februari 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 16 november 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 oktober 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 januari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE en van attaché P. VERBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Nigeriaans staatsburger te zijn van Igbo-origine, afkomstig van Owerri. Na uw studies 'marketing' vond u geen werk in Nigeria. Daarom verkocht u GSM-kaarten in Owerri, terwijl u naar een job bleef zoeken. Een studiegenoot van u, (I.S.O.), zag u GSM-kaarten verkopen en vroeg u hoe het toch kwam dat u nog geen werk had. Hij stelde voor u in uw zoektocht te helpen en bezocht met u enkele bedrijven in Port Harcourt. Toen u na enkele dagen nog geen werk gevonden had, stelde (O.)'s vader u voor u bij hun groep te voegen. Hij verklaarde dat hun groep, de Movement for the Emancipation of the Niger Delta (MEND), een NGO was die gesteund werd door de staat. U zou betaald worden voor uw diensten aan hen. U weigerde omdat u dacht dat dit een gewelddadige groep was. O. senior legde u uit dat er ook gewelddadige groepen waren in de Niger Delta maar dat MEND gewelddoos was. Omdat u later vernam dat uw broer wetenschappen kon gaan studeren aan de universiteit maar daarvoor geld nodig had, accepteerde u op 21 december 2006, om financiële

redenen, toch een functie bij MEND. U werd er mobilisator en diende leden te werven. U was ervan overtuigd dat MEND geen uitstaans had met gewelddadige acties. Op 15 januari 2006 werd u zelfs leider van een 18-tal ledenwerbers. U kreeg deze functie omdat u tijdens uw studententijd al had aangetoond dat u charisma had en mensen kon motiveren. Op 15 maart 2008 diende u uw lidkaart terug in en stopte u uw activiteiten voor MEND omdat u vernomen had dat losgeld voor ontvoeringen aan MEND werd betaald. U kwam te weten dat MEND ook deelnam aan explosies, vandalisme en ontvoeringen. U meldde (O.) dat u MEND zou verlaten. Hij zei dat men de organisatie enkel kon verlaten indien men dood was of indien alle doelen bereikt waren. Daarop keerde u terug naar Owerri waar u tot het besef kwam dat u al uw leden in Port Harcourt, die nergens van wisten, op de hoogte diende te brengen van de werkelijke activiteiten van MEND. U vertelde alles aan (A.), uw secretaris. Hij was geschokt toen hij het hoorde. Vier dagen later vroeg (O.) senior u langs te komen. U zei hem dat u al uw leden had ingelicht over de ware praktijken van MEND. Hierop werd hij heel boos. Hij waarschuwde u dat MEND bij alle Nigeriaanse autoriteiten machthebbers had. Hierna keerde u terug naar Owerri omdat u voelde dat de gemoederen verhit geraakten. U contacteerde opnieuw uw leden en liet hen weten dat jullie een eigen groep moesten oprichten om de waarheid te vertellen en jullie stem te laten horen. Op 2 april 2008 stichtte u, samen met zes anderen, de groep 'Bringing true peace and progress in Niger Delta'. U was de leider van de groep en jullie contacteerden leden van MEND om hen te overhalen hun lidmaatschap op te zeggen en zich aan te sluiten bij jullie. Op een dag werd u opgezocht door mannen van (O.). Toen u hen zei dat u (O.) enkel in het openbaar en overdag wilde ontmoeten ontvoerden ze u en namen ze u mee naar het huis van (O.). Daar beval (O.) hen u te mishandelen. U werd er met een mes toegetakeld en opgesloten in een kamer. Na twee dagen was u zodanig verzwakt dat (O.) u eten liet brengen. Diezelfde dag sloeg u één van uw bewakers met een ijzeren voorwerp en kon u ontsnappen. U keerde terug naar Owerri waar u zich gedurende 7 à 8 dagen liet verzorgen bij een vriend. Daarna ging u weer bij uw broers wonen en op 21 april 2008 keerde u terug naar Port Harcourt omdat u uw leden wou laten weten wat er gebeurd was. Toen u bij (A.) was, vernam u dat jullie organisatie ervan verdacht werd twee oliepijpleidingen te hebben opgeblazen. MEND had jullie organisatie hiervan immers beticht bij de regering. Hierop besloot u terug te keren naar Owerri waar u op verschillende adressen verbleef. U kwam te weten dat uw neef, (P.O.), die u in Port Harcourt kwam bezoeken, op 2 juni 2008 door MEND was gearresteerd en twee dagen later, door foltering, stierf. U vernam ook dat MEND en de federale regering uw moeder op 6 juni hadden vermoord. Toen u hierop naar uw dorp wou gaan om uw vader op te zoeken, werd u onderweg aangevallen. U moest zich laten verzorgen bij een medicijnman. Daarna keerde u terug naar Owerri, naar uw woning. Op 16 juni 2008 hoorde u stemmen en een gesprek waaruit u afleidde dat men u kwam zoeken. U vluchtte weg naar uw vriend die met u naar Lagos reisde. Vandaar reisden jullie meteen door naar Cotounou. Op 18 juni 2008 reisde u vervolgens verder naar België waar u in juli 2008 aankwam.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat meerdere van uw verklaringen over MEND niet stroken met de informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie in uw administratief dossier), waardoor het niet aannemelijk is dat u deel zou hebben uitgemaakt van deze organisatie of erdoor zou zijn vervolgd. Zo verklaarde u dat u, op het moment dat u besloot toe te treden tot MEND in december 2006, geloofde dat MEND geweldloos was omdat u dat zo werd verteld (zie gehoor CGVS, p.5, 10). Wanneer u er in 2008 achter kwam dat MEND losgeld ontving voor ontvoeringen was u dan ook geschokt en besloot u meteen de organisatie te verlaten (zie gehoor CGVS, p.9). Het is echter totaal niet geloofwaardig dat iemand die afkomstig is uit de regio van de Niger Delta en die gestudeerd heeft aan de universiteit niet van de gewelddadige activiteiten en ontvoeringen van MEND op de hoogte zou zijn. Uit de informatie van het CGVS blijkt immers duidelijk dat dit ook in 2006 reeds het geval was. Bovendien blijkt uit de informatie dat MEND dit ook grif toegeeft door aanslagen op te eisen en te communiceren met de media (zie informatie in het administratieve dossier). Het is dan ook zeker ongeloofwaardig dat u pas na meer dan een jaar intensief als leider voor MEND gewerkt te hebben, de ware toedracht van hun activiteiten zou vernomen hebben.

Verder verklaarde u dat MEND uw nieuwe organisatie beschuldigde van twee aanslagen op 21 april 2008 (zie gehoor CGVS, p. 16). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat MEND deze aanslagen via een mail zelf opeiste, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw problemen met MEND verder ernstig aantast. Tenslotte dient nog te worden opgemerkt dat uit dezelfde informatie blijkt dat een leidinggevende specialist inzake militante bewegingen in de Niger

Delta, die door het CGVS werd gecontacteerd de door u opgerichte organisatie 'Bringing True Peace And Progress in Niger Delta' niet kent (zie informatie in het administratief dossier), hetgeen bijkomende vragen oproept bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Verder dient te worden opgemerkt dat u **nooit de Nigeriaanse autoriteiten inlichtte over uw beweerde problemen met MEND** (zie gehoor CGVS, p.12, 16). U verklaarde de Nigeriaanse politie niet te kennen en niet te weten wat ze zouden doen. Alleszins blijkt hieruit dat u naliel de binnenlandse beschermingsmogelijkheden uit te putten alvorens internationale bescherming te zoeken. Zelfs indien u vreesde dat de politie banden had met de Niger Delta-militanten, bestond de mogelijkheid u elders in Nigeria tot de autoriteiten te wenden. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers toch duidelijk dat de Federale Nigeriaanse regering de strijd heeft aangeboden met de militanten in de Niger Delta. In dit opzicht toont u ook onvoldoende aan dat u zich niet **elders in Nigeria zonder problemen kon vestigen** aangezien de door u aangehaalde problematiek zich in een welbepaald deel van Nigeria situeert, zijnde de Niger Delta, en MEND vooral daar actief is.

Ten slotte kan nog worden opgemerkt dat u uw verklaringen betreffende uw vervolgingen, nadat u het huis van (O.) was ontvlucht, enkel en alleen baseert op wat ene (A.) u vertelde. Zo vernam u enkel van (A.) dat uw groep beschuldigd zou worden van de aanslagen van 21 april 2008 (zie gehoor CGVS, p.16). Het was ook vreemd genoeg weer (A.) die u op de hoogte bracht van de ontvoering en dood van uw neef (zie gehoor CGVS, p. 17) en het was (A.) die u zei dat uw moeder vermoord werd door MEND in samenwerking met de Federale Regering (zie gehoor CGVS, p. 18). (A.) zou deze informatie telkens verkregen hebben van iemand die nog bij MEND werkte, maar u weet niet precies wie. Nergens uit uw verklaringen blijkt trouwens dat u deze informatie ook verifieerde bij andere bronnen. Zelf kwam u ook nooit meer in contact met MEND of had u enige (reële) problemen met hen nadat u (O.) was ontvlucht. U haalt evenwel enkele momenten aan waarop u meende dat u gevolgd werd of opgezocht werd door MEND of de Federale Regering maar u baseert deze verklaringen enkel op vermoedens zonder dat ook daadwerkelijk blijkt dat u toen door iemand gezocht werd met het oog op vervolging. U ging telkens op de vlucht vooraleer er iets concreets gebeurde. Sinds uw komst naar België hebt u bovendien geen contact meer met mensen in Nigeria (zie gehoor CGVS, p.2), waardoor u niet weet hoe uw beweerde problemen in Nigeria geëvolueerd zijn.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

De documenten die u voorlegde wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. U legde twee diploma's voor de enkel informatie over u bevatten waaraan niet wordt getwijfeld.

Voor wat betreft uw leeftijd kan het volgende worden opgemerkt. Bij de registratie van uw asielaanvraag gaf u 23 april 1975 op als geboortedatum (zie bijlage 26) en deze werd ook hernomen in het gehoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken en in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal (beiden dd. 4 juli 2008). In een brief van uw advocaat, Meester (B.), (dd. 27 januari 2009) werd opgemerkt dat u op 23 april 1985 werd geboren, een geboortedatum die u ook tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal opgaf (zie gehoor CGVS, p. 2). U legde echter geen officiële identiteitsdocumenten voor, zodat niet kan worden nagegaan of uw bewering dat u op 23 april 1985 werd geboren met de werkelijkheid strookt. U legde evenmin reisdocumenten voor, zodat uw reisweg evenmin kan worden nagevolgd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel werpt verzoeker de schending op van de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker merkt op dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) stelt dat het ongeloofwaardig is dat hij slechts een jaar na het begin van zijn activiteiten voor MEND heeft gemerkt dat deze organisatie eveneens gewelddadige activiteiten heeft. Verzoeker bevestigt nogmaals dat hij dat niet wist. Hij wist wel dat deze organisatie in het verleden gewelddadige activiteiten

heeft gehad, maar hij werd overtuigd lid te worden door J. O. Deze was de assistent van de gouverneur en om die reden heeft hij de verklaringen van J. O. als geloofwaardig beoordeeld.

Verzoeker stelt met betrekking tot de opmerking in de bestreden beslissing omtrent de ongeloofwaardigheid van het feit dat MEND verzoekers organisatie van twee aanslagen beschuldigde, dat hij in het kader van de activiteiten van zijn organisatie zal proberen documenten neer te leggen met betrekking tot de realiteit van zijn organisatie.

Wat betreft de opmerking in de bestreden beslissing dat hij nooit contact heeft opgenomen met de Nigeriaanse autoriteiten omtrent zijn problemen met MEND, merkt verzoeker op dat hij vreest dat de politie banden heeft met de militanten van de Niger Delta. Hij betoogt dat hij niet naar een ander deel van Nigeria gevlucht is omdat O. contacten heeft met de State Governor, die het hoofd van de politie is. Verzoeker hechtte dan ook geen geloof aan het feit dat de politie hem bescherming zou kunnen bieden. Volgens hem is het niet realistisch te stellen dat hij beschermd zou zijn indien hij naar een ander deel van Nigeria zou verhuizen. Hij heeft geen vertrouwen in het feit dat hij veilig zou zijn in een andere regio, gelet op zijn vrees voor vervolging. Verzoeker verwijst in deze naar zijn neef die werd gearresteerd en bezweken is onder de folteringen.

Hij voert aan dat zijn echte geboortedatum 23 april 1985 is en niet 1975 zoals verkeerdelijk genoteerd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) bij de indiening van zijn asielaanvraag. Het zou hier gaan om een vergissing van de DVZ.

Om deze redenen vraagt verzoeker om het statuut van vluchteling toegekend te krijgen of minstens het statuut van subsidiaire bescherming of de terugzending van het dossier naar het CGVS voor verdere informatie.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777). Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 (cf. infra, sub 2.2.2).

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204).

Verzoeker legt geen identiteitsdocumenten neer, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor zijn geloofwaardigheid. Hij brengt evenmin enig begin van bewijs bij omtrent zijn voorgehouden lidmaatschap van en activiteiten voor de MEND en de organisatie 'Bringing True Peace And Progress in Niger Delta', noch omtrent zijn voorgehouden problemen.

Verzoekers verklaring dat hij niet wist dat de MEND gewelddadig was wanneer hij toetrad en hij vertrouwde op de geloofwaardigheid J.O. is geenszins afdoende om afbreuk te doen aan de bestreden motivering. Deze stelt op basis van de informatie in het administratief dossier (stuk 15) met recht dat het geheel niet geloofwaardig is dat een universitair opgeleide die afkomstig is van de regio van de Niger Delta niet op de hoogte zou zijn van de gewelddadige acties en ontvoeringen van de MEND. Uit voornoemde informatie blijkt immers dat dit ook in 2006 reeds het geval was en de MEND bovendien dit grif toegeeft door aanslagen op te eisen en te communiceren met de media. Derhalve is het zeker ongeloofwaardig dat verzoeker slechts na meer dan een jaar intensief als leider te hebben gewerkt voor de MEND de ware toedracht van hun activiteiten zou vernemen.

Verzoeker brengt geen concrete elementen bij die vermogen afbreuk te doen aan de informatie in het administratief dossier (ibid.). Op grond van deze informatie oordeelde het CGVS met recht dat de geloofwaardigheid van zijn verklaringen ernstig wordt aangetast doordat hij beweerde dat zijn organisatie door de MEND werd beschuldigd van twee aanslagen, terwijl uit de informatie blijkt dat de MEND deze aanslagen zelf opeiste. Tevens blijkt uit dezelfde informatie dat een leidinggevende specialist inzake militante bewegingen in de Niger Delta verzoekers organisatie niet kent, hetgeen manifest afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Verzoekers bewering dat het niet realistisch is te stellen dat hij naar een ander deel van Nigeria kan verhuizen is niet afdoende om afbreuk te doen aan de bestreden motivering. Zelfs indien O. contacten zou hebben met de 'State Governor' en zelfs indien verzoeker vreesde dat de politie banden had met de Niger Delta-militanten, bestond de mogelijkheid om zich elders in Nigeria tot de autoriteiten te wenden. Uit de informatie in het administratief dossier (ibid.) blijkt immers dat de Federale Nigeriaanse regering de strijd heeft aangebonden met deze militanten. In dit opzicht toont verzoeker evenmin aan dat hij zich niet elders in Nigeria zonder problemen kon vestigen aangezien de door hem aangehaalde problemen zich slechts afspelen in de Niger Delta en de MEND vooral daar actief is. Derhalve heeft verzoeker, indien het asielrelaas al geloofwaardig zou zijn, *quod non*, nagelaten de binnenlandse beschermingsmogelijkheden uit te putten alvorens internationale bescherming te zoeken.

Verzoeker laat de motivering ongemoeid die stelt dat hij zijn verklaringen betreffende zijn vervolgingen enkel en alleen baseert op hetgeen ene A. hem vertelde. A. zou deze informatie hebben verkregen van iemand die bij de MEND werkte, doch verzoeker wist niet wie. Nergens uit zijn verklaringen bleek dat hij deze informatie verifieerde bij andere bronnen. De bestreden beslissing motiveert verder met reden dat verzoeker nadat hij O. was ontvlucht niet meer in contact kwam met de MEND en hij ook geen problemen meer ondervond met deze organisatie. Hij haalde weliswaar een aantal momenten aan waarop hij meende te worden gevolgd, doch baseerde deze verklaringen enkel op vermoedens. Sinds hij in België is heeft hij bovendien geen contacten meer gehad met Nigeria waardoor hij niet weet hoe zijn beweerde problemen geëvolueerd zijn.

Verzoekers bewering dat de DVZ zich zou hebben vergist omtrent zijn geboortedatum kan niet worden aanvaard. Hij verklaarde bij het indienen van zijn asielaanvraag immers dat zijn geboortedatum 23 april 1975 was (administratief dossier, stuk 12). Hij gaf dit tevens aan bij het afleggen van zijn verklaringen bij de DVZ (administratief dossier, stuk 11, nr.4). Verzoeker bevestigde uitdrukkelijk dat de door hem gegeven identiteitsgegevens volledig correct waren (ibid., nr.6bis). Hij verklaarde dat de door hem gegeven inlichtingen oprecht waren, aanvaardde het verslag en ondertekende het voor akkoord, nadat het hem in het Engels werd voorgelezen. Ook in de vragenlijst gaf verzoeker aan dat zijn geboortedatum 23 april 1975 was. Hij bevestigde uitdrukkelijk dat zijn verklaringen juist waren en met de werkelijkheid overeenstemden en ondertekende de vragenlijst voor akkoord, nadat deze hem werd voorgelezen in het Engels (administratief dossier, stuk 10, p.1, 3). De bestreden beslissing oordeelde met recht dat dit niet kan worden gerijmd met de inhoud van de brief van verzoekers advocaat, noch met verzoekers verklaringen bij het CGVS, volgens welke hij zou zijn geboren op 23 april 1985.

De bestreden beslissing oordeelde tevens op goede grond dat de documenten die door verzoeker werden bijgebracht, meerbepaald zijn diploma's, geen afbreuk kunnen doen aan het voormelde daar deze slechts gegevens bevatten waaraan niet wordt getwijfeld.

Hetgeen voorafgaat in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat in hoofde van verzoeker is voldaan aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Verweerder repliceert met recht dat verzoeker zich voor wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus slechts baseert op de motieven als degene die hij heeft aangehaald in het kader van zijn aanvraag tot de vluchtelingenstatus. Uit het voorafgaande (zie sub 2.2.1) blijkt dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd en nooit de bescherming van de nationale autoriteiten heeft trachten in te roepen. Tevens bleek dat hij niet aantoonde dat hij zich niet elders in Nigeria zou kunnen vestigen, zodat er in zijn hoofde ingevolge zijn voorgehouden asielmotieven geen behoefte is aan bescherming overeenkomstig artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Derhalve toont verzoeker, de overige elementen van het administratief dossier mede in acht genomen, niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een eventuele terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de Commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, meer bepaald de verklaringen, afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken, de vragenlijst en het gehoorverslag van het Commissariaat-generaal. Verzoeker kreeg de kans om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De Commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.2.4. Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS